திருவருட்சகாயம்.

திருச்செந்தூர்ப்பதிகங்கள்.

திருக்குருகூர்

ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளி,

ஸ்ரீ புவனாம்பிகை பக்தஜனசபையாரால்

சென்னை:
பண்டித மித்திர யந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பிலவ௵ இடபரவி.

1901.

சிறப்புக்கவி.

சென்னை - அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியது.

ஏநதைகுரு நாதனெனு மெழிஞான சிததமுனி யெவரு
மேததுஞ, செநதிலம பதிசிவசண் முகப்பெருமான வேடனைத
யுறச செவவே சொறற, செந்தமிழ்நற் ஞேததிரஙக ளேபபடி
னை [illegible] வழுவநது தியானஞ செய்யுஞ, சிநதையினர் தமைவி
[illegible] செல்லு மாமால.

உ

திருவருட்சகாயம்.

திருச்செந்தூர்ப்பதிகங்கள்

"மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிரு" என்னுந்

தேவாரச்சந்தம்.

திருவருட்சகாயம்.

சாதனுசலம்பெயர்சழைத்திட்சதழுவிலானும்வையகமுமே
தொழும், எந்தையெம்மகத்திசனுர்தமக்கெணணில்பேரருளீயு

ந்தேசிகன், சிந்தையாரனைந்திருகுமாதவர்செயலுளான்றிருச்செந்திலாதிபன், தந்தையானவன்றாயுமானவன்சரணமென்பவர்தரணியாள்வரே. (க)

அண்டபிண்டமோடுறுசராசரமனைத்தையும்பொடிபடுத்திமைக்குமுன், சண்டமாருதத்துகளெனும்படிசாடுகினறதிணடிறலுடைப்பெருந், தண்டபாணிதெண்டிரையுலாந்திருதழைக்குஞ்செந்திலேதானமாக்குடி, கொண்டசேவகன்சரணமென்பவர்கொடியகூற்றையுநொடியில்வெல்வரே. (உ)

மலேபமாமலேமுனிவராதியோர்மருவுசூழலினமருவவீற்றிருந், தலையிலாதசேரக்கலேகளியாவையுமருளியட்டமாசிததியும்பெறத், தொலேவிலாதருள்குருபரன்குகன்சோமசேகரன்காமாகாதலன், தலைமைசேர்திருச்செந்திலாதிபன்சரணமென்பவர்தரணியாள்வரே. (௩)

பொருப்பிலேதினைப்புலத்தில்வாழுமோர்பொருவில்கானவர்மகட்குமேவல்செய், விருப்பிலேமகிழ்வேலவன்மலர்வேதனைச்சிறையிட்டுவாழ்பவன், கருப்பிலேவளர்தரளமார்செழுங்கழனிசூழ்திருச்செந்தில்வாழ்குகன், மருக்குலாமலர்சரணமெனபவர்வானுமவையமுமவணஙகவாழ்வரே. (௪)

மூலமேமுதலாறுமாநிலமூளைத்ததேவரின்முதல்வனெனக், கோலமாமறைமுழங்குசண்முகன்குன்றவேவொமருகனன்பாதப் பாவனன்திருச்செந்திலாதிபனபண்ணவன்முருகேசன்வேலனே, [illegible]சரணமென்பவர்களும்வெம்பவககடலகடப்பரே. (௫)

காதலோடும்போய்க்குறவர்மாமகள்கழறுமின்சொலிறகாவலானவன், வேதனுதியோரவிபுதர்கோன்முதல்வேண்டவேணடியாங்கருளும்வேலவன், தீதிலாததிருச்செந்திலின்கணேசேயினங்கதிருதயமேவிகர், ஓதுசண்முகன்சரணமென்பவருறுதியாவையும்பெறுவரென்பரே (௬)

வரையினந்திடும்படிநெடுந்தீர்வாகைவேல்விடுதோகைவாசனன், திரையெறிந்தநற்பணிலமும்பலசெம்மணிக்குவைகளு

மிடந்தொறு, நிண்யுலாந்திருச்செந்தில்வாழ்குகனிமிர்தடம்பு யசரணிகடமபினன், விணாமலர்ப்பதஞ்சரணமெனபவாவிணை யைவென்றுமேல்விதியைவெல்வரே (எ)

இடைவிடாதபத்தியினமிருந்தவோரிணியவனபரனைமுனிவு கொணடிடுஞ், சடைவிடாதகைக்காலகாலனுந்தனிமகிழ்ந்திட தந்தாருகாசுரன், முடைவிடாதபேருடலபிளந்தவேனமுருகனை திருச்செந்தில்வாழ்குகன், புடைவிடாவருட்சரணமென்பவர் பொருவிலாதபொனனுலகில்வாழ்வரே (அ)

நீரிலுங்கனலுவினுந்தினநின்றுநின்றிருந்தவமுயன்றுளார நேரிலவந்துமேநிற்கவிங்கெணி நிணவிலோர்பொருளாக நோ க்கிமுனை, சாருமன்பினலருள்செயுஞ்சிவசண்முகனைதிருச்செந் திலாதிபன, பாரெலாந்தொழுஞ்சரணமேசரணென்பவர்க்கெ லாபபந்தமுமவாய்கருமே. (கூ)

ஏரகந்தணியாவினன்குடியெழிறதிருப்பரங்கிரியுமாடலார், சாரலுமபழமுதிருஞ்சோலையுந்தழைகருஞ்செந்திலுந்தானமா கவெகாளுநு், சீதருஞ்சிவஞானதேசிகனறெயவநாயகனசரண மெனபவா, நேரகம்பெறஞானசித்தியுநிணவினலகுவார்நிமல ராவரே. (க0)

திருவருடசகாயம.

"பந்தத்தால்வந்தெபபால்" என்னுந் தேவாரச்சந்தம்.

திருவருட்சகாயம.

செம்பொற்சீ ரும்பர்கசே பொருந்துசங் கடங்களேச்
சேரா வாறே தீராநற் றிரமருள்புரிகுழகன்
நம்பிப்போய் முன்புற்றே யலர்ந்தசெங் கடம்பணி
நாதா போதார் பாதாவென் றிமெவருளநிறைபொன்
கம்பத்தே யன்பற்கா விருந்தவன் தசிங்கமென
காரார் சீரார் மாயோனா கவினுறமருமகனும

வமபுற்றூர் கொம்பிற்பா யுமந்தி துன்றுசெந்திலில
வாழ்வோ னேரார்பேரர வளர்சர வணபவனே. (௧)

வட்டப்பார் முட்டப்போ யலைந்தலைந் திரந்துளம்
மாயா தேலே லாதேயென் றொருமுறை புகறருமோ
சிட்டாகவே முட்டற்ற சுகங்களும்பதங்களுந
தேயா வாறே யீவானரு சிவகுருபரமுருகன்
தட்டப்பேர் பெற்றெப்பா லினுங்கொடுந திறம்புரி
சூராடாமே நேராடித தொலைவுற வயில்விடுவோன
மட்டுப்போய வெட்டிபயாய தடந்திகழ்நத செந்திலில
வாழ்வோன் வானோர் சூழ்சீரே வளர்சரவணபவனே (௨)

கொங்குறறா கொன்றைப்பூ வலங்கலுந தரங்கமா
கோடாநீரார் மாவேணிக குளிர்மதி யணிபரனா
பங்கிறசோ சொந்தககா ரிகனகொளுங கவினபெறு
பாலாலோலா வாளாயென் றடிமலா பணிபவனா
இங்குக்கா லன்பற்று துவந்துதன் பதமபெற
வேகா வாகா ராறேபோ லினிதருள்பொழிமுருகன
மங்குறறு வும்பொறமகோ யிலுநதுசெந்தி லனகுகன
வாழவா ராவாா வாயோத வளாசரவணபவனே. (௩)

முறறத்தேர் வாக்கதோா தொழுந்தொறங கனிநதுள
மூவாநீரார் பாராள முறைதரவருள புரிவோன
பறறிப்போய் வெற்பிற்சார் பிருநதிடுங கருங்கணன
பாலேதேனே நேரோதும் பணிமொழி குறமகளசோ
வெற்றிதோள வைத்திட்டே கவின்றிகழ்ந்த செங்கதிா
வேலாசீலா மேலாவென றருமறை புகழ்முருகன்
வறறற்றே சுறறிச்சா கரந்துலங்கு செந்திலவாழ்
வாரார் தாரார்சீர்மேவி வளாசர வணபவனே. (௪)

வைபகுட்டோ யிச்சித்தே பரிந்திடும் புலன்களைப்
பாராவோரா மீளாநற் பதமுறு தவமுயல்வோர்
வகச்சுட்சேர் கைக்குப்போய்க் கலந்திடும் பரமபரன்
கானேசானே காணாவக் கடுநடை யுறுகிழவன்

தைக்குடபூ சத்திற்கே தவம்புகழ்ந் திடும்படி
சாறேவாதே யார்யாருந் தகுவர முறவருளவோனை
மைக்குட்பாய் புட்பக்கா நெருங்கு செந்திலினகணே
மாறுதேசேர் வாழ்வார வளாசர வணபவனே (௫)

கணகெட்டே புணபட்டே கனைநதுளந் தளாநதுபோய
காரே நேரார் தாராகூந தலழகில வழுமவனைத
திணாகைககா லனெருட்டே நடுஙகவும யடுமபடி
சீறுநேரே வாதாஞோ சிரகிரிவளர் குமரனை
கொணகற்கா ஞுமபெட்பா லிடஞ்செறிந திருநதவனை
கூராவாராய சீராளாவென் றிடவரு மொருவடிவனை
வணகட்டோர் வணடுகெகி கடமபணிநத செநதிலவாழ
[illegible]காவாகோ ரீராறுய வளாசர வணபவனே (௬)

கொஞ்சிப்பே சுஞ்சொற்கே குழைநதுநைநதுளநதனி
கூசாதேநே ருடாடுங குறமகள் மகிழ்கொழுநனை
நஞசிபபா ருமபாகசோ நலிநதுபோன றிடுமபடி
நாடாமேயாா மாசேவ னலமிகு குமரகுகனை
கஞசபபூ மணடிச்சோ கவினறிகழ்நதிடு நதடஙக
காணேராமீ ராறுய கரசரணமு முடையோனை
மஞகூறறூர் தஙககசோ புரஙகளாாந்த செநதிலின்
வாழ்வோ ஞூழ்தான சாராதே வளாசரவணபவனே (எ

உணடிககே முநதிபபோ யுபூனறுளந தளாந்தினம
ஓராநேராா பேரோதி யுளஊா யலைததலறக
கணடிட்டே தொழுமபருண மகிழுநதிடுஞ சுகநதரும
காரே நேராா தாராளன கதியருள கடவுளவனை
தண்டிததே கணடிபபோன கநதைதுன றயனரனை
தாராா வானோ கோமாஞுஞ சதமகனுமைபுகழோனை
மணடிப்பாய சிநதுபபால் வளமபொருநது செந்திலனை
மாதா வேபோல் வான்வேலோன வளாசர வணபவனே

சிடடர்ககே மட்டற்ற திறம்பகர்ந் தருள் செயுஞ்
சிராாஈறூா பேரோதுந திருவரு ணையபதியில்

குட்டத்தாற் றட்டிட்டே குழைந்தள கவிந்திடுங்
கோதார் மோகா கோவாதே கொளுமொருபுலவனையுந்
கிட்டத்தே தட்டிட்டே கிஞ்சுகமெனக் கொளுசிக
கீழேவீழா தாளாக்கிக் கிருபைசெய யறுமுகவனை
மட்டிட்டே யிட்டார்க்கே மகிழ்ந்தருள செய்செந்திலின்
மாதேபாதி யோதாரும் வளர்சர வணபவனே. (௯)

பதிக்கிக முத்திப்பா லுறஞ்சுகம் பொருந்துறம
பாழாகாதோ யாதேநம பதமலர் தொழுகெனஞா
னதிற்கே சித்திக்கே நலங்கிளர்ந் திடுநகலே
நாவார் பாவா லேயோதா நணியருள் புரிமுருகனை
புதராக்கா பத்துற்றே கெடுந்திறந் தெரிந்துசெய்
போதார் காவே சீராரும் புகலியர் நினைவருளவேனை
மதசத்தே யத்தத்தோக் கிளங்குழந்தை செந்திலனை
மாயா வாழ்வே சாரார்வாய் வளர்சர வணபவனே (௰)

திருவருட்சகாயம.

"மாதர்மடப்பிடியு" என்னும் யாழ்மூரித் தேவாரச்சந்தம்.

திருவருட்சகாயம.

மாலயனும்மறையும் பல மாதவயோகிகளும
மனத் தினி னினைத் திட வரமருளெம்பெருமான
வேலவனீலமயில் தனில வேகமுடனெழுந்தோன்
விரும் பிமை யவர் தமை வேண்டியளித்தருள்வோன்
ஆலமுண்டன்றழியா தங் கமரரைக்காததனுக்
கனுக் கிர கமும புரி யாறுமுகப்பெருமாள்
ஞாலமெலாம்புகழுந் திருச் செந்திநகருறைவோன்
நமக் கருள் செயத் தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௧)

பூவலர்சந்தனமா மலைப் புண்ணியனெண்ணறிய
புனி தருக் கருள் செயும பூங்கமலபதத்தோன
தேவரெலாந்தொழுவோர் தெய்வ யானையினறன்கொழுநன்
சிலை வளைத் தவு ணரைச் சிரித்தழித்தோனருளசெய
மேவருசங்கினங்கள பொழி வெண்கதிர்முத்தமுலாம
வியன் மதிற் புறந் திகழ் மேதகுசெந்திநகர்
நாவலன்றனெபொதிகைப் பதி நாதாகருள்புரிவோன
நமக் கருள செயத தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௨)

பூதபோனாந்தாகி யொளிர் புவனமெலாநடத்தும
பொரு ளிது வென மறை போற்றிநின்றேத்துமலாப்
பாதமுலானலமயாள் தரு பனனிருதோளுமுளான
பூதா தரு மகள் மகிழ் பசிளங்கிளையுளோன
ஈதக்குறமகளா ருட னிந்தமகிழ்ந்தருள்வோன
நினைத திடு மவர்க் கரு ணையமுடனளிப்போன்
நாதமுலாவுதிருச செந்தி னன்னகருற்றுறைவோன
நமக கருள் செயத தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௩)

சந்தத்திருப்புகழு மிகு தாளிசையும்பலவாந்
தமி ழறிந துனைத் தினஞ் சாற்றும்பெருமபுலவோ
ராநதத்திசையுளரோ வென றிருக்குநினைஞரருண முன
னெளி யனே னெது முண ராதிங்குரைத்ததமிழ்[யைத்
தொநதததிருச்செவிக்கே சறறத தோறறியென்றனகுறை
தொலைத தருட் கடற குளே சுகமபெறச்செயவெனவே
நந்ததினங்கொழிகருநதர ளந்திகழ்செந்திலுளான்
நமக் கருள செயத தகு நாளையுணர்ந்திலனே (௪)

மந்திரமொன்றறியேன் மணி மாமருந்தொன்றறியேன்
மரித் தவ ரெழுந் திட மனதிலினைந்தறியேன்
தந்திரமொன்றறியேன் சர்வ லோகமெலாநமக்கே
சரண புக வெனச் செயச் சததியமாய்நினையேன
இந்திரனறியராய் விண் ணிருந்தரசாளவுமே
யிறை யள வெனும் மனத தெணணியுமேயறியேன்

நந்திருக்கற்பெரியோர் தினநாடியசெந்திலுளான்
நமக்கருள் செயத்தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௫)

மலமறுமாறுணர்ந்தோருளம் வாழுங்குகப்பெருமான்
மதிரவி சுடரென வயங்கியப்பாலொளிருந்
நலமிருமூன்றிலுளான் சகத்திரதளமேலமருஞ்
சரவண பவனெனத் தாங்கியதேசிகனும்
பலமிகுசித்தர்களும் அருட்பத்தர்களும்பரவப்
படைத்தளித்தொழித்திடும் படியருளெம்பெருமான்
நலமிலனுயடியேனுளத் தும்நலமேபுரிந்து
நமக்கருள் செயத்தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௬)

எண்ணியதோறுமுளான் கண்ணிரண்டினுமெங்கணுமா
யெவற்றினும் புலப்பட விலங்கிடும்வேன்முருகன்
புண்ணியமாந்தவத்தோர் புதிதாந்தமிழ்சாற்றிநிற்கப்
புகழுடனருளுமேபூரணமாயருளி
கண்ணியராகியுமே நற்கதிதருஞ்செந்திலுளான்
கருணைசெய்தென துமுன் காட்டுமுறைப்படியே
நணணியநாயடியேன் றினநாடும்வண்ணந்தயவா
னமக்கருள் செயத்தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (௭)

பொற்புறுமெய்யடியாருனைப் போற்றியசெந்தமிழின்
பொருளறிகிலாதவர் புகன்றவிதமுணரா
தற்பர்கள்வாய்மதத்தாற் சொலு மவ்வசனத்தைநம்பி
யடியவர்முனமறியாமையினுலுழைதத்தாற்
சற்புடையார்கணினும் பலகவிசொலவுமவர்க்காய
கதியருள்புரியவுங் காட்டியதேசிகனு
நற்புகழோர்துதிக்குந் திருச்செந்திநகர்க்கிறைவன்
நமக்கருள் செயத்தகு நாளையுணர்ந்திலனே. (அ)

செங்கோடெனுமலைமேற் செகம்யாவையுமேயறியத்
திருவருள்புரிந்தெலாந் திருப்திசெய்தாண்டதும்
பொங்கியபாலாற்றின்னடைப் புறக்கியபந்தலதிற்
பூவையனேன்முதற் பல பூசுரர்க்குந்தயைசெய்

தங்குவந்தாண்டதுவும் பிறு மவ்வவ்வமையங்கள
　லருள் புரிந்தது மூன தன்புளமேயறியும்
நங்கள்தவப்பயனும் நல மேவியசெந்திலுளான்
　நமக் கருள் செயத் தரு நாளையுணர்ந்திலனே. (௯)

பண்ணிசைதானறியாப் பத ராகியவென்றனையும்
　பா டிடும் படி செய்கென் பங்கிலமர்ந்தருளி
மண்ணிலுளார்பலருந் தினம் வாழவருள் புரிந்தோன்
　வா ரணந் தகர் மயில் வாகனமாயுடையோன்
பெண்ணினல்லாரிருவ ரிடை பிரியமுடனமர்ந்தோன்
　பிர மனோ டரி யரன் பேசமுதற்கடவுள்
நண்ணியசெந்திநகர் தனின் ஞானமுஞ்சித்தியுமே
　நமக்க ருள் செயத் தரு நாளையுணர்ந்திலனே. (௧௦)

திருவருட்சகாயம்.

திருச்செந்தூர்ப்பதிகங்கள்

முற்றியன

வெண்பா.

எங்கு நிறைந்திருக்கு மேதமிலாச் சித்தாகுழாந்
துங்கக் குருகையினிற் றோற்றுரா—விங்குமயா
சித்தாகளும வந்தெமக்குச செப்பாரோ வையவோ
வித்தலத்தி லேழையின்முன்னே.

திருவருட்சகாயம்.

உ

திருவருட்சகாயம்.

இந்நூலாசிரியர் சரித்திரசங்கிரகம்.

பாண்டிவளநாட்டிலே, தாமிரபரணிதீரத்திலே, திருக்குருகூரிலே, சுத்தசைவ வேளாளர் குலத்திலே, அவதாரஞ்செய்த ஞானசித்தர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்று யாவுமோதாதுணர்ந்து குழந்தைப்பருவத்திற் பல அற்புத முதலிய வைபவங்களோடு வளர்ந்தும், இளமையிற்[illegible] துறவுபூண்டும், கயிலைப்பெருமானே தனது மான் மழு சதுர்ப்புயங்களகண்டமாதியவற்றை மறைத்துக்கொண்டு அ[illegible]தராய்த் திருக்கோலமவாய்ந்து திருவானைக்காவிலெழுந்தருளிய பச்சைமலைச் சுவாமிகள் தடுத்தாட்கொள்ள, அவரையே குருநாதராகக்கொண்டும், பொதியமலை, பச்சைமலையாதியவற்றில் தனியே சஞ்சரித்தும், பதினெண்சித்தர்களு மொருவடிவாளுரென்ன இறங்கிவந்த ஞானசாஸதிரம், யோகசாஸதிரம், வைத்தியசாஸதிரம், பலவருளியும், மணிமந்திர வவுடதங்களாற் பல்லோர் நோய்போக்கியும், சிலவடியார் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து சிற்சில கிராமங்களில் பதிகங்களோதி மழைபெயவித்தும், தானவதரித்த புண்ணியத்தலத்திலே சித்தராலையம், சித்தர்பாடசாலை, சாஸ்திரக்களஞ்சியம், வைத்தியசாலை, அன்னதானமடம் தாபிக்கக் காலுங்கருதிப் பல தலங்கடோறுஞ்சென்று ஆங்காங்குப் பல பதிகங்கள்பாடி யுலாவிவருகின்றனர்.